

200704113/1.

Datum uitspraak: 24 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/42128 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 11 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 mei 2007, verzonden op 22 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

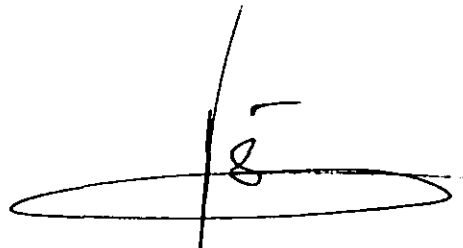
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 juli 2007

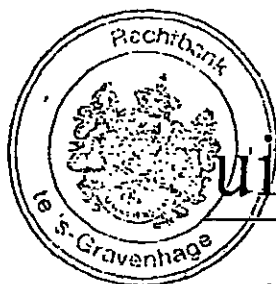
210.

Verzonden: 24 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: Awb 06/42128 ONBDTN A S2

Uitspraak: 11 mei 2007

inzake:

geboren
van Sierra Leoneanse nationaliteit,
IND-dossiernummer: 0110.13.8008,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam;

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Gunster,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 16 juli 2004 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Bij besluit van 2 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000.

Daarnaast heeft verweerder ambtshalve geweigerd om eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 juncto artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) te verlenen.

Bij beroepschrift van 30 augustus 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend en daarbij geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting 19 april 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 06/42128 ONBDN A S2

2

Motivering

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Stcrt. 2007, 41) en gelet op de portefeuillevreeding, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006 de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Stcrt. 2006, 247). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rehtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

In deze procedure dient derhalve te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Op 16 januari 2002 heeft verweerder eiser op een daartoe door hem op 13 oktober 2001 gedane aanvraag in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, ingaande 13 oktober 2001 en geldig tot 13 oktober 2004.

Op 16 september 2002 heeft verweerder het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leoneanse nationaliteit beëindigd nu uit het ambtsbericht van 8 juli 2002 is gebleken dat de veiligheidssituatie in Sierra Leone in het algemeen is verbeterd. De algehele (veiligheids)situatie in Sierra Leone is niet van dusdanige aard dat deze zou leiden tot de conclusie dat het voeren van een beleid van categoriale bescherming is geïndiceerd. Met de afschaffing van het beschermingsbeleid, is de grond waarop aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend, vervallen, hetgeen een reden is voor afwijzing van de onderhavige aanvraag, aldus verweerder.

Het relaas van eiser, noch de overige thans bekende feiten en omstandigheden, afgezet tegen de algemene ambtsberichten van 8 juli 2002, 31 juli 2003, 4 maart 2004 en 25 april 2005, zijn volgens verweerder reden om aan te nemen dat eiser op dit moment wel in aanmerking komt voor een asielgerelateerde verblijfsvergunning. Immers de situatie in Sierra Leone is dusdanig gewijzigd dat de kans op problemen van de zijde van de rebellen geringer is geworden.

Evenmin bestaat er volgens verweerder aanleiding om eiser ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning asiel op de zogenaamde d-grond van artikel 29 Vw 2000 op basis van een van de andere in dat artikel genoemde gronden een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, omdat het asielaas positieve overtuigingskracht ontbeert en ongelooftwaardig is.

Verweerder heeft de aan de bestreden beschikking ten grondslag liggende aanvraag afgewezen op de grond genoemd in artikel 34 in verbinding met artikel 32, eerste lid, onder c, Vw 2000. Uit het samenstel van deze bepalingen volgt dat verweerder de aanvraag slechts kan afwijzen als op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 afloopt, de grond voor verlening van die vergunning is komen te vervallen. Van deze bevoegdheid maakt verweerder geen gebruik indien na het vervallen van de geldigheidsduur zich een nieuwe grond voor verlening voordoet.

Aldus heeft verweerder een dubbele toetsing uitgevoerd in die zin dat hij heeft beoordeeld of er sprake was van een grond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op het moment van vervallen van de geldigheidsduur van die vergunning en op het moment van het nemen van de bestreden beschikking. Naar het oordeel van de rechtbank is dit een juist toetsingskader.

Zaaknummer: Awb 06/42128 ONBDN A S2

3

Ingevolge artikel 34 Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, Vw 2000, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordoet.

Artikel 32, eerste lid, onder c, Vw 2000 bepaalt dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 kan worden ingetrokken indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 Vw 2000, is komen te vervallen.

Niet in geschil, want niet bestreden, is de vraag of verweerder in redelijkheid heeft overwogen en beslist dat de grond waarop de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend, artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is komen te vervallen.

Overigens heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) bij uitspraak van 26 februari 2003 (JV 2003/140) het beleid van verweerder, zoals neergelegd in de brief van 16 september 2002, op grond waarvan het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leone nationaliteit is beëindigd, gesanctioneerd.

Gelet hierop heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de terugkeer van afgewezen asielzoekers naar Sierra Leone niet van bijzondere hardheid is en terecht en op juiste gronden heeft geconcludeerd dat de grond van verlening van de verblijfsvergunning op grond van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 is komen te vervallen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 Vw 2000, is komen te vervallen en dat verweerder terecht en op juiste gronden de aanvraag als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 heeft afgewezen.

Het beroep dient thans te worden beoordeeld naar overige in artikel 29, eerste lid, Vw 2000 vermelde inwilligingsgronden naar zowel de situatie ten tijde van de verleende verblijfsvergunning als de huidige situatie, te weten ten tijde van de bestreden beschikking.

Kort gezegd ligt aan het beroep enkel nog ten grondslag of het asielrelaas van eiser ongelooftwaardig is. Derhalve ziet de rechtbank zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot dit standpunt heeft kunnen komen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Zaaknummer: Awb 06/42128 ONBDN A S2

4

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling pleegt verweerder het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000 en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Verweerder heeft in redelijkheid kunnen vaststellen dat eiser geen documenten ter staving van zijn reisroute en zijn asielrelaas heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder in redelijkheid kunnen stellen dat eiser aangaande zijn reisverhaal onvoldoende informatie heeft verstrekt. In hetgeen eiser hiertegen in beroep naar voren heeft gebracht, ziet de rechtbank geen aanleiding voor de conclusie, dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reispapieren, documenten of bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen.

Gelet hierop heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 in redelijkheid aan eiser kunnen tegenwerpen.

Verweerder heeft in de bestreden beschikking gesteld dat eiser vage, summiere, bevreesdheidswekkende en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd over de naam, de kenmerken en de verblijfplaats van de rebellengroepering, die hem gevangen zou hebben gehouden. Daarnaast heeft verweerder de zeer eenvoudige wijze van ontsnapping van eiser aan de rebellen niet aannemelijk geacht. Verder heeft verweerder gesteld dat eiser bijzonder vage en summiere verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn gestelde verblijf in Guinee. Het vorenstaande is door eiser in beroep onvoldoende gemotiveerd bestreden.

Mitsdien heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan de afgelegde verklaringen van eiser en het toerekenbaar niet overleggen van reisbescheiden en documenten de conclusie moet worden verbonden dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert en ongeloofwaardig is, zodat aan een inhoudelijke beoordeling daarvan kon worden voorbij gegaan.

Gelet hierop kan eiser niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleenen.

Naar het oordeel van de rechtbank is verweerder, gelet ook op hetgeen hiervoor is overwogen met betrekking tot de beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid, in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat de situatie in het land van herkomst niet zodanig is dat gedwongen verwijdering van afgewezen asielzoekers naar het land van herkomst van bijzondere hardheid is in verband met de algehele situatie aldaar.

Eiser kan derhalve evenmin aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleenen.

Zaaknummer: Awb 06/42128 ONBDTN A S2

5

Mitsdien heeft verweerder zich zowel ten tijde van de verleende verblijfsvergunning als ten tijde van de bestreden beschikking in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan de afgelegde verklaringen van eiser en het toerekenbaar niet overleggen van reisbescheiden en documenten de conclusie moet worden verbonden dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, zodat aan een inhoudelijke beoordeling daarvan kon worden voorbij gegaan.

Eiser kan derhalve noch ten tijde van de verleende vergunning noch op het moment van de bestreden beschikking aan één der in artikel 29, eerste lid, Vw 2000 vermelde inwilligingsgronden een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Verweerders ambtshalve weigering tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling is door eiser niet of nauwelijks bestreden. De enkele stelling van eiser dat zijn verblijf in Nederland moet worden aanvaard op grond van artikel 3.52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 kan niet leiden tot het ermee beoogde doel.

Voor zover eiser eerst ter zitting heeft aangevoerd dat de weigering om hem in Nederland nog langer toe te laten een inbreuk vormt op artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden kan dit - als in strijd met de goede procesorde - niet worden meegenomen in de beoordeling van het onderhavige beroep.

Hetgeen eiser overigens in beroep heeft aangevoerd en/of met stukken heeft onderbouwd kan evenmin leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

Verweerders standpunt kan derhalve de rechterlijke toets doorstaan.

Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Beslist wordt als volgt.

Zaaknummer: Awb 06/42128 ONBTDN A S2

6

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 11 mei 2007 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

Afschrift verzonden op: 22 MEI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Collet International Lawyers & Associates

Mathenesserlaan 195
3014 HB Rotterdam

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 JUN 2007	
ZAAKNR.	V1 04113
AAN:	V1
BEHANDELD: DO:	PAR:

Fax: +31 70 365 13 80

2112 - A

Your ref.:
Our ref.: D063829841214 MC/MZ
Concerning: 'VV
Telnr.: 010 - 2707909
Faxnr.: 010 - 2707900
Email: collet@colletinternational.com

Name: mr. M.A. Collet
Position: lawyer

Rotterdam, 11/06/2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

(toevoeging is aangevraagd)

Edelachtbare heer/vrouwe,
Geacht College,

Tot mij wendde zich de heer _____ geboortedatum _____
INDnr. 0110.13.8008, Vnr. _____, van Sierra Leone nationaliteit, met het
verzoek zijn belangen te willen behartigen.

Clïënt (hierna ook te noemen de heer _____) heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd om in zijn vreemdelingrechtelijke procedure alle vereist geachte maatregelen te nemen. Clïënt verblijft thans te verblijfplaats, maar kiest woonplaats te mijnen kantore aan de Mathenesserlaan 195 te 3014 HB Rotterdam.

Clïënt kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, d.d. 11 mei 2007 (bijlage), verzonden op 22 mei 2007, vandaar dat hij tegen deze beslissing thans tijdig hoger beroep indient. Hierbij verklaar ik, mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam, door de heer _____ bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen van 11 mei 2007, met het kenmerk AWBnr. 06/42128.

letter of 6/11/2007, page 2/4
 your ref.:
 our ref.: D063829841214 MC/MZ

Grievens

Grief 1: onjuist toetsingskader

Op pagina 3 overweegt de Rechtbank het volgende:

'Kort gezegd ligt aan het beroep enkel nog ten grondslag of het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is. Derhalve ziet de rechtbank zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot dit standpunt heeft kunnen komen.'

De Rechtbank hanteert hier onterecht een zeer marginale toets. Nu het gaat om een asielaanvraag, waardoor de heer de bescherming geniet van de Nederlandse staat dient te worden nagegaan of hij gevaar loopt op grond van artikel 3 EVRM wanneer hij wordt teruggestuurd naar Sierra Leone. Het recht voortvloeiende uit artikel 3 EVRM is absoluut en daar mag nimmer van worden afgeweken. Door deze zeer marginale toetsing van de Rechtbank wordt het risico op een schending van artikel 3 EVRM welbewust genomen, waardoor deze in strijd is met artikel 3 EVRM en de Rechtbank derhalve is uitgegaan van een onjuist toetsingskader.

Grief 2: Strijd met artikelen 8:70 jo 8:77 Awb

Op pagina 4 overweegt de Rechtbank ten onrechte het volgende:

'Verweerder heeft in redelijkheid kunnen vaststellen dat eiser geen documenten ter staving van zijn reisroute en zijn asielrelaas heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder in redelijkheid kunnen stellen dat eiser aangaande zijn reisverhaal onvoldoende informatie heeft verstrekt. In hetgeen eiser hiertegen in beroep naar voren heeft gebracht, ziet de rechtbank geen aanleiding voor de conclusie, dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reispapieren, documenten of bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen.'

Zij vervolgt:

'Verweerder heeft in de bestreden beschikking gesteld dat eiser vage, summiere, bevreemdend wekkende en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd over de naam, de kenmerken en de verblijfplaats van de rebellengroepering, die hem gevangen zou hebben gehouden. Daarnaast heeft verweerder de zeer eenvoudige wijze van ontsnapping van eiser aan de rebellen niet aannemelijk geacht. Verder heeft verweerder gesteld dat eiser bijzonder vage en summiere verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn gestelde verblijf in Guinee. Het vorenstaande is door eiser in beroep onvoldoende gemotiveerd bestreden.'

De Rechtbank dient in zijn uitspraak inzicht te geven in de motivering alvorens tot een oordeel te komen. De Rechtbank echter volstaat tweemaal met de stelling dat eiser het tegendeel onvoldoende heeft gemotiveerd of aannemelijk heeft gemaakt. De motivering of verklaring van eiser wordt geheel achterwege gelaten in de uitspraak. Sterker nog, uit de uitspraak blijkt op generlei wijze wat er in de gronden van het beroep staat, noch wat er tijdens de behandeling van de zitting naar voren is gebracht. Dit wekt de schijn op dat hier niet of althans onzorgvuldig naar is gekeken en er nimmer sprake kan zijn van enkele afweging. Het gevaar van willekeur is groot nu niet inzichtelijk is gemaakt op welke motivering de uitspraak van de Rechtbank stoelt. De uitspraak is derhalve dan ook in strijd met het recht, met name met de artikelen 8:70 en 8:77 Awb tot stand gekomen.

letter of 6/11/2007, page 3/4
 your ref.:
 our ref.: D063829841214 MC/MZ

Grief 3: Strijd met artikel 3 EVRM

Op pagina 4 overweegt de Rechtbank ten onrechte als volgt:

'Verweerder heeft in de bestreden beschikking gesteld dat eiser vage, summiere, bevreemdingwekkende en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd over de naam, de kenmerken en de verblijfplaats van de rebellengroepering, die hem gevangen zou hebben gehouden. Daarnaast heeft verweerder de zeer eenvoudige wijze van ontsnapping van eiser aan de rebellen niet aannemelijk geacht. Verder heeft verweerder gesteld dat eiser bijzonder vage en summiere verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn gestelde verblijf in Guinee. Het vorenstaande is door eiser in beroep onvoldoende gemotiveerd bestreden. Mitsdien heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan de afgelegde verklaringen van eiser en het toerekenbaar niet overleggen van reisbescheiden en documenten de conclusie moet worden verbonden dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert en ongeloofwaardig is, zodat aan een inhoudelijke beoordeling daarvan kon worden voorbij gegaan.'

Uit bovenstaande passage blijkt dat er op geen enkele wijze rekening is gehouden met de situatie zoals die ten tijde van de vlucht in Sierra Leone was. Er was destijds sprake van een enorm groot leger van kindsoldaten. Het is destijds onmogelijk geweest voor de rebellen om altijd alles in de gaten te houden en de betrekkelijk eenvoudige manier van ontsnappen is bezien in dat licht dan ook niet vreemd. Door hier geen rekening mee te houden en eenvoudig te concluderen dat het 'dan wel niet waar zal zijn'. Uit de uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak tegen Nederland (JV 2005/304) blijkt dat met dergelijke algemene informatie uit het land van herkomst rekening moet worden gehouden alvorens te concluderen dat het ongeloofwaardig is. Met name nu het gaat om een dreigende schending van artikel 3 EVRM moet deze toetsing extra strikt zijn. Door hier op geen enkele wijze rekening mee te houden is er dan ook sprake van een schending van artikel 3 EVRM.

Grief 4: Schending artikel 8 EVRM

Ten onrechte overweegt de Rechtbank op pagina 5:

'Voor zover eiser eerst ter zitting heeft aangevoerd dat de weigering om hem in Nederland nog langer toe te laten een inbreuk vormt op artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden kan dit als in strijd met de goede procesorde niet worden meegenomen in de beoordeling van het onderhavige beroep. Hetgeen eiser overigens in beroep heeft aangevoerd en/of met stukken heeft onderbouwd kan evenmin leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.'

Hoewel het beroep op artikel 8 EVRM pas ten tijde van de zitting is gedaan en er derhalve wellicht bezwaren zijn uit het oogpunt van de procesorde is door de Rechtbank in bovenstaande passage het beroep op artikel 8 EVRM te lichtzinnig naast zich neergelegd. Het gaat om een mensenrecht, een recht om een leven op te bouwen en te belijden. Bovendien is het een beroep dat niet ingewikkeld is en geen verdere consequenties heeft voor de overige aangevoerde gronden. Er had enkel een belangenafweging gemaakt dienen te worden om te kijken of de rechten van de heer voortvloeiende uit deze bepaling worden geschonden. Door dit niet te doen is er niet proces economisch gehandeld en wordt het doen van steeds maar andere aanvragen bewerkstelligd. De voortdurende onzekerheid en het tijdelijke

letter of 6/11/2007, page 4/4
your ref.:
our ref.: D063829841214 MC/MZ

recht op verblijf dat daarmee gepaard gaat zal het recht op voornoemd artikel alleen maar doen versterken. De Rechtbank had dan ook niet zomaar voorbij mogen gaan aan het beroep op artikel 8 EVRM en heeft daarmee in strijd met dit artikel gehandeld.

Internationaal belang vergt nader oordeel (refoulementverbod en nieuw bewijs)

Gelet op al het voorgaande en in respect van de in geding zijnde mensenrechten en gelet op artikel 94 van onze Grondwet, dient een binnen Nederland geldende wettelijke bepaling of regel buiten toepassing te blijven indien toepassing ervan strijd oplevert met bijvoorbeeld het Vluchtelingenverdrag of het EVRM.

Omdat een gemotiveerd beroep is gedaan op die Internationale bepalingen, kan niet simpelweg worden volstaan met het enkel hanteren van die Nederlandse bepalingen om het beroep af te wijzen. De Rechtbank heeft verzuimd te motiveren waarom die Internationale bepalingen in casu niet van toepassing zijn of niet nader getoetst hoeven te worden. Er is hier geen sprake van een situatie waarbij enkel door het indienen van een nieuwe asielaanvraag geprobeerd wordt om het eerder besluit aan een nieuwe toetsing te onderwerpen. Er is hier sprake van een belangrijk bewijs dat aantoonst dat er schending dreigt van het refoulementverbod.

Rechtsgevolgen

Nu de Immigratie- en Naturalisatiedienst ook geen verdere overwegingen heeft gebezigd in de bestreden beslissing, kan dus ook niet worden besloten de rechtsgevolgen in stand te laten. Een nieuwe beslissing leidt immers niet noodzakelijk tot een zelfde oordeel, noch kan thans worden gesteld dat het bestreden besluit rechtmatig tot stand is gekomen, derhalve kan ook geen toepassing worden gegeven aan artikel 8:72 lid 3.

Om al deze redenen verzoekt hij u:

het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de primaire beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te vernietigen.

Naast dit telefaxbericht wordt dit beroepschrift met bijlage u ook per gewone post toegestuurd.

Hoogachtend,

M.A. Collet

bijlage: uitspraak Rechtbank d.d. 11 mei 2007